

DOMSTOLENS DOM

av den 18 juni 2002

i mål C-314/99: Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Farliga ämnen – Utsläppande på marknaden och användning – Direktiven 76/769/EEG, 91/338/EEG och 1999/51/EG – Undantag – Anpassning till tekniska framsteg – Rättslig grund – Begränsning av användningen av kadmium i Österrike och Sverige)

(2002/C 191/03)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-314/99, Konungariket Nederländerna (ombud: M. A. Fierstra och N. Wijmenga) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. van Lier och O. Couvert-Castéra, biträdda av advokaten J. Stuyck), med stöd av Konungariket Sverige (ombud: L. Nordling), angående en talan om ogiltigförklaring av punkt 3 i bilagan till kommissionens direktiv 1999/51/EG av den 26 maj 1999 om anpassning till tekniska framsteg för femte gången av bilaga I till rådets direktiv 76/769/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) (tenn, pentaklorfenol och kadmium) (EGTL 142, s. 22), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. Jann, F. Macken och N. Colneric samt domarna C. Gulmann (referent), D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, V. Skouris och C.W.A. Timmermans, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 18 juni 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Punkt 3 i bilagan till kommissionens direktiv 1999/51/EG av den 26 maj 1999 om anpassning till tekniska framsteg för femte gången av bilaga I till rådets direktiv 76/769/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) (tenn, pentaklorfenol och kadmium) ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Konungariket Sverige skall bära sin rättegångskostnad.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 20 juni 2002

i mål C-401/99 (begäran om förhandsavgörande från Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht): Peter Heinrich Thomsen mot Amt für ländliche Räume Husum (1)

(Förordning (EEG) nr 3950/92 – Tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter – Referenskvantiteter – Villkor för överföring till upplåtaren vid tidpunkten för återlämnande av jordbruksarrende – Producentbegreppet)

(2002/C 191/04)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-401/99, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Peter Heinrich Thomsen och Amt für ländliche Räume Husum, ytterligare deltagare i rättegången: Helga Henningsen, Ute Henningsen och Peter Henningsen, angående tolkningen av artiklarna 7.2 och 9c i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 405, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av ordföranden på andra avdelningen N. Colneric, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna C. Gulmann och V. Skouris (referent), generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 20 juni 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 7.2 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter skall tolkas så, att det när ett jordbruksarrende beträffande ett mjölkproducerande jordbruksföretag löper ut endast är möjligt att helt eller delvis överföra den till företaget hörande referenskvantiteten till upplåtaren om denne är producent i den mening som avses i artikel 9c i nämnda förordning eller om han vid tidpunkten för arrendeavtalets upphörande överför disponibla referenskvantiteter till tredje man, som är producent. För att de relevanta referenskvantiteterna skall kunna tilldelas upplåtarna enligt artikel 7.2 i förordning nr 3950/92 är det tillräckligt att de vid den ovannämnda tidpunkten visar att de med säkerhet och snarast kommer att bedriva verksamhet som producenter i den mening som avses i artikel 9c i denna förordning.

(1) EGT C 299, 16.10.1999.

(1) EGT C 6, 8.1.2000.